

Piezīmes un ieteikumi attiecībā uz bīstamības veidiem

Fizikālā bīstamība

Maisījums var būt citādi bīstams nekā tā atsevišķās sastāvdaļas, piemēram, uzliesmojošas un oksidējošas vielas maisījums var būt sprādzienbīstams.

Praksē fizikālo bīstamību var klasificēt vairākos veidos:

1. Noskaidrot testa datus, no kuriem tika atvasināta transportēšanas klasifikācija, un izmantot tos CLP klasifikācijas noteikšanai.
2. Iegūt datus no uzticama avota un izmantot tos.
3. Veikt atbilstošus testus.

Pirmās iespējas gadījumā ir jāapzinās, ka pārvadājumu mērķiem izmanto bīstamības hierarhiju, kas nozīmē, ka nopietnāka bīstamība var būt prioritārāka par mazāk nopietnu bīstamību. To neņem vērā CLP gadījumā, tomēr var pastāvēt situācijas, kurās tas ir attiecināms: piemēram, acīmredzamu iemeslu dēļ iespējamai sprādzienbīstamai vielai vai maisījumam neveic uzliesmojamības testus. Kopumā ir nepieciešami jaunākie testu dati un nepietiek tikai ar transporta klasifikāciju.

Otro iespēju patiesībā var izmantot tikai vienkāršas fizikālas bīstamības gadījumā, piemēram, attiecībā uz šķidrumu uzliesmojamību. Var izmantot no uzticama datu avota iegūtu uzliesmošanas temperatūru, taču maisījumiem tāda reti ir zināma.

Trešās iespējas gadījumā nepieciešamo informāciju var uzzināt no Vadlīnijām par CLP kritēriju piemērošanu.

Veicot jaunus fizikālās bīstamības testus klasificēšanas mērķiem, tie ir jāizpilda, ievērojot atbilstošu atzītu kvalitātes sistēmu [piemēram, GLP] vai laboratorijās, kuras ievēro attiecīgu atzītu standartu (piemēram, ISO 17025). Skatīt jautājumus un atbildes par CLP, ID 268.

Piezīmes un ieteikumi attiecībā uz bīstamības veidiem

Bīstamība veselībai

Veselības dati, kas tieši attiecas uz maisījumu, praksē ir reti pieejami. Tomēr, ja ir pieejama atbilstoša, uzticama un zinātniski pamatota informācija, tai var būt ļoti liela vērtība klasificēšanas mērķiem. Piemēram, var būt pieejami ziņojumi par cilvēku sensibilizāciju maisījuma iedarbībā. Bīstamības veselībai klasifikāciju ietekmē arī noteiktas fizikāli ķīmiskās īpašības: maisījuma pH vērtība ir jāņem vērā attiecībā uz kodīgumu un kairinājumu, kinemātisko viskozitāti var būt nepieciešams mērīt attiecībā uz toksiskumu ieelpojot.

Lielākajā daļā gadījumu maisījuma bīstamības veselībai klasifikācijas pamatā jābūt datiem, kas ir pieejami par atsevišķu maisījuma sastāvā esošu vielu. Noteiktai bīstamībai, piemēram, akūts toksiskums, kodīga/kairinoša iedarbība uz ādu un smagi acu bojājumi/kairinājums, maisījuma klasificēšanas metodes pamatā ir piedevu teorija: tiek pieņemts, ka katra sastāvā esošā viela ietekmē vispārējo bīstamību atbilstoši tās iedarbīgumam un koncentrācijai. Arī attiecībā uz narkotisko iedarbību un elpceļu kairinājumu katras vielas ietekmi tiek vērtēta kā pastiprinoša, ja vien nav iegūti pierādījumi, ka šāda ietekme nav pastiprinoša. Pastāv noteiktas attiecīgajās bīstamības nodaļās minētas metodes vispārējās klasifikācijas atvasināšanai, aprēķinot piedevu (CLP I pielikums, 3.1.3.6., CLP I pielikums, 3.2.3.3.4., CLP I pielikums, 3.3.3.3.4., CLP I pielikums, 3.8.3.4.5.).

CLP regulā lielākā daļa aprēķinu atšķiras no aprēķiniem, kurus izmanto saskaņā ar DPD, tāpēc iepriekšējos secinājumus nevar izmantot. Jo īpaši attiecībā uz akūtu toksiskumu, ādas un acu kairinājumu un toksiskumu reproduktīvajai sistēmai robežkoncentrācijas noteiktos gadījumos šobrīd ir stingrākas. Tāpēc maisījumiem, kuri iepriekš tika klasificēti saskaņā ar DPD, tagad var būt noteikta stingrāka klasifikācija. Tāpat arī, pat ja maisījums nav klasificēts saskaņā ar DPD, tas var būt klasificēts saskaņā ar CLP. Tas ir rūpīgi jāpārbauda.

Piezīmes un ieteikumi attiecībā uz bīstamības veidiem

Bīstamība videi

Bīstamība videi šobrīd ietver tikai klasi “Bīstams ūdens videi”. Būtisko bīstamību ūdens organismiem veido gan akūta, gan ilgtermiņa bīstamība, un bīstamības klase ir attiecīgi iedalīta. Akūtas un ilgtermiņa bīstamības klasifikācijas kategorijas piemēro neatkarīgi.

Informācija par maisījumu toksiskumu ūdens videi parasti nav pieejama. Tomēr, ja ir pieejami dati par maisījuma toksiskumu ūdens videi, tos var izmantot klasificēšanas vajadzībām. Kopumā sastāvā esošo vielu klasifikāciju ir nepieciešams izmantot kā pamatu, lai atvasinātu maisījuma galīgo pareizo bīstamības klasifikāciju. Pielieto izsvērtas summēšanas metodes, izmantojot reizināšanas koeficientus (m koeficienti). M koeficientu jēdziens ir izstrādāts, lai vairāk ņemtu vērā toksiskas vielas, klasificējot maisījumus, un tos nosaka ražotāji, importētāji un pakārtotie lietotāji vielām, kas ir klasificētas kā “Akūtas ūdens organismiem 1” un/vai “Hroniskas ūdens organismiem 1” (skatīt Vadlīniju par CLP kritēriju piemērošanu 1.5.2. sadaļu).

Importētājiem vai sintezētājiem nav pienākuma iegūt jaunus testu datus, lai noteiktu maisījuma bīstamības ūdens organismiem klasifikāciju.

Piezīmes un ieteikumi attiecībā uz bīstamības veidiem

Bīstams ozona slānim

Ja maisījums satur 0,1 % vielas, kas ir bīstama ozona slānim, arī pats maisījums ir atbilstoši jāklasificē.

No DPD pārņemtās īpašības ir jāmarķē ar EUH apzīmējumiem

Noteiktas fizikālās un ietekmes uz veselību īpašības, kas netika iekļautas GHS, ir pārņemtas CLP no DPD. Šīs īpašības un attiecīgie EUH apzīmējumi ir minēti CLP II pielikuma 1. DAĻĀ: PAPILDU INFORMĀCIJA PAR BĪSTAMĪBU. Šīs īpašības ir obligāti jāņem vērā bīstamības izvērtējumā.

